

Entrevista

70 anys de la mort del poeta català Màrius Torres i Pereña

En commemoració dels 70 anys de la mort de el poeta Màrius Torres i Pereña li farem una entrevista fictícia.

Hola Màrius bon dia, és un honor tenir-te avui amb nosaltres.

Bon dia i gràcies per haver-me convidat.

Màrius comencem pel principi. Quan i on vas néixer?

Vaig néixer un calorós 30 d'agost del 1910, al carrer Major de Lleida. Poc temps després vaig ser batejat a l'església de Sant Pere.

I com era la teva família?

La meua família va destacar en el camp polític i intel·lectual, a les terres de ponent eren uns defensors de la República. Tenia dos germans més, Víctor i Núria Torres. El meu pare, Humbert Torres i Barberà, fou metge, alcalde de Lleida i diputat i vicepresident del Parlament de Catalunya. La meua mare, Maria Pereña i Reixachs, era filla d'un advocat, polític republicà i catedràtic de literatura de l'Institut Provincial, Alfred Pereña, d'idees democràtiques, republicanes i nacionalistes. I com el meu pare, també fou portaveu del partit Joventut Republicana *El Ideal* i membre del Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, presidida per Enric Prat de la Riba.

I Màrius com va ser la teua educació?

Vaig ingressar al Liceu Escolar, fundat per Frederic Godàs el 1906 que ensenyava el mètode experimental i el sentit artístic. Després, vaig començar a estudiar Batxillerat de forma lliure i, més tard, com a estudiant a l'*Instituto General y Técnico de Lleida* on em vaig graduar en batxillerat – actualment l'institut s'anomena, INS Màrius Torres. El curs 1926-27 i amb només setze anys em vaig traslladar a Barcelona per estudiar la carrera de Medicina. El 1933 vaig finalitzar els meus estudis de Medicina. I, posteriorment vaig fer el doctorat a Madrid en sis mesos.

I quines feines vas exercir?

Primer vaig haver d'escollir entre el que el meu pare em va proposar o aprofundir estudis de l'aparell digestiu a París o quedar-me a Lleida per treballar a la consulta mèdica paterna, em vaig decidir per exercir de metge a les terres de ponent.

Bé Màrius entrem en un àmbit menys agradable, sento preguntar-te això però,

explica'ns el procés de a teva malaltia?

Bé, la primavera del 1935 vaig caure malalt de grip unes setmanes. Vaig reposar al Pallars Sobirà i a la Vall d'Espot per a recuperar-me. El 18 de desembre del 1935 i, malauradament, a causa d'una recaiguda, tenia tos, sang, febre i em van diagnosticar tuberculosi. De manera imminent, vaig ingressar al sanatori de Puig d'Olena, a Sant Quirze de Safaja.

I es allà on vas escriure els teus poemes més reconeguts?

Sí, la veritat és que durant l'estada al sanatori, concretament en els meus primers anys (1936-39) no vaig aturar la meua activitat d'escriptura: ara realitzava traduccions, ara estudiava grafologia, ara escoltava o estudiava música clàssica. Però anava evolucionant com a poeta i estava més capficat i preocupat per aconseguir una bona forma poètica i vers. També entre 1936-38 vaig escriure dos contes i cent poemes distribuïts en dos reculls que vaig deixar preparats per publicar. En els anys de 1939 a 1942, i dins la vena artística vaig escriure nou contes breus i cinquanta-cinc poemes, dels quals quaranta-sis conformaren els llibres quart i cinquè de la meua obra completa.

I finalment, sento preguntar-te això però em podries explicar com va ser la teua mort?

Vaig abandonar aquest món el 29 de desembre del 1942. Vaig ser enterrat a Sant Quirze de Safaja (Vallès Oriental) i amb tot un futur poètic que quedà estancat. Com a anècdota vaig rebutjar l'extremunció.

Gràcies Màrius per haver compartit aquest moment amb nosaltres. Gràcies, Mestre!

A vosaltres

I vosaltres si voleu saber mes d'en Màrius podeu consultar aquest document a aquest link:

http://www.edu3.cat/Edu3tv/Fitxa?p_id=18240&p_ex=marius%20torres

